

Придворенъ кавалеръ, *sm.* un écuyer.
— офиціантъ, *sm.* un commensal.
— съѣѣть, *sm.* conseil aulique *m.*

Придобывамъ, *va.* gagner, profiter, acquerir, captiver, s'attirer, concilier; 1. *fig.* retirer; 2. *Jur.* acquérir; 3. (*изново*), reconquérir; 4. (*пакъ*), regagner; 5. (*пакъ почетъ-ма-су*), se réhabiliter.

Придобыване, *sn.* l'acquisition *f.*; || съѣѣане за —, *Phrén.* l'acquisitivit  f. [deur, euse.]

Придобывачъ, *sm.* un acquéreur; revenant.

Придобывка, *sf.* le gain; || търся своята —, *va.* chercher chape-chute *f.*

Придобыто имане, *sn.* le pécule.

Придобыты познанеа, *sn. pl.* l'acquis *m.*

Придружавамъ, *va.* suivre.

Придружаване, *sn.* l'accompagnement *m.*; || *fam.* Гагро *m.*

Придруженъ (отъ), *adj.* suivi.

Придружителенъ, *adj.* accessoire.

Придружникъ, *sm.* un compagnon, convive, menin; || *fam.* un acolyte.

Придружинцы, *sm. pl.* la suite, le train; || *fig.* l'entourage *m.*; || въ -цитъ, *Milit.* à la suite de.

Придѣржамса, *vr.* tenir, se suspendre, citer; || (*къмъ єѣтыръ-ти*), *Mar.* princer; || -дръ-жаса (*отъ*), *v. imp.* il tient à.

Придѣржане, *sn.* la citation.

Придѣрженъ, *adj.* sujet.

Придѣржливъ [*права* —], *va.* subordonner.

Придѣржникъ, *sm.* un partisan, proselyte, satellite, sectateur; facteur, trice; || (*на Орански Домъ*), un orangiste.

Придѣржность, *sf.* la tenure, subordination, sujétion *f.*

Придумна частица, *sf.* Gram. l'enclitique *f.*

Придѣл (прикіл, чеизъ *t.*), *sf.* la dot, le trousseau, le mariage; || давамъ —, *va.* doter; || което са относя до -та, total, adj.

Придѣхане, *sn.* Gram. l'esprit *m.*

Приживенъ, *adj.* testamentaire.

Приживиє (*диета*), *sn.* le testament; 1. за-рѣчването, съѣѣрането въ —, disposition testamentaire *f.*; 2. който прави —, *z.* testateur, trice; 3. правя си —, зарѣч-вамъ съ —, *va.* tester; 4. направямъ съ подъстъвane —, *va.* *Jur.* suggérer; 5. безъ —, *adv.* intestat et ab intestat.

Призиѣдъ (*за подпиране*), *sm.* le contre-mur; || подпираамъ съ -ды, *va.* contre-murer.

Призиране, *sn.* le spectacle; || нѣмане —, l'incuriosit  f.

Призирлињ, *adj.* intéressant.

Признавамъ, *va.* vr. confesser, admettre; || -са (*за кривъ*), vr. se faire justice; || (*за нѣщо*), reconnaître, avouer.

Признаване и -знане, *sn.* la reconnaissance, aveu *m.*, confession *f.*

Признакъ, *sm.* le signe, enseigne *f.*, emblée-

me *m.*, empreinte *f.*, signe de ralliement, criterium *m.*; || *fig.* le symptôme, le vestige.

Признанъ, *adj.* censé.

Признателенъ, *adj.* reconnaissant.

Признателность, *sf.* la reconnaissance, la gratitude.

Призовавамъ, *va.* inviter, prier à, invoquer, faire venir, appeler, convier; 1. (*втори пътъ*), r appeler; 2. (*за удо-ма*), mander; 3. (*на сѫдба*), assigner, prendre à partie; || *Jur.* procéder; || (*стори пътъ*), r appeler, réassigner; || (*въ изѣтство єрѣме*), ajourner; 4. -са, *vr.* s'offrir; 5. еи са или -меса (*единъ другъ*), s'inviter. [tion *f.*]

Призоване, *sn.* l'invitation, invocation, voca-
Призованъ, *adj.* *m.* convive, convié, prié, invité.

Призовка, *sf.* l'appel *m.*, semonce, allégation, invitation *f.*; 1. *Jur.* la sommation; 2. (*за насѣѣдство*), *Jur.* le rappel; 3. (*съ по-иѣкъ*), la citation; 4. (*за сѫдба*), l'ajournement *m.*; || *Jur.* le veniat.

Призователъ, *adj.* citatoire.

— стихъ (*въ церкова*), *sm.* l'invitatoire *m.*

Призракъ, *sm.* un intéressant.

Приказвамъ, *va.* raconter, conter, relater, rapporter, redire, dédire, parler; 1. *fig.* retracer, toucher; 2. (*на дълго*), ´narrer; 3. (*друго, друго са разумѣва*), all goriser; 4. (*ложы*), en conteur; 5. (*много*), en ga-
conter; 6. (*подрѣбно*), articuler; 7. (*раз-
гленено*), roucouler; 8. (*слово*), débiter; 9. (*на тѣнико*), détailler; 10. което може са прикаже, enarable, *adj.*

Приказване, *sn.* le récit, racontage *m.*, relation, narration, histoire *f.*, historique *m.*; 1. *fam.* la version; 2. (*на дълго*), l' nar-
ation *f.*; 3. пристель на -звана изъ тѣнико, un d tailiste.

Приказвачъ, *ка, з.* raconteur, conteur, diseur, euse; narraiteur, trice; un relateur; || (*на аnekдоты*), *fam.* un anecdoteur.

Приказка, *sf.* le conte, fable, histoire, nar-
ration *f.*, narré *m.*; || стара — въ стихове,
le fabliau; || (*на пъско*), voyez Аnekдотъ.

Приказователъ и -казливъ, *adj.* nar-
ratif, historique et torial.

Приказъ [*за* —], *adv.* merveilleusement.

Приковавамъ, *va.* *fig.* clouer à, dans.

Приключевамъ, *va.* envelopper (voyez При-
тварямя).

Приключено писмо, *sn.* l'incluse *f.*

Приключентъ, *adj.* inclus; || (*въмѣрѣ*), *adv.* ci-joint. [ment.]

Приключителенъ, *adj.* inclusif; -лино, -иве-

Прикрывамъ, *va.* escorter; || *fig.* recouvrir, pl trer; || *Mar.* Milit. convoyer.

Прикрыване, *sn.* l'escorte *f.*; || *Mar.* le convoi.

Прикупувамъ, *va.* acheter encoir.

Прилагамъ, *va.* adapter, appliquer, appor-
ter; || -са, *vr.* s'emmancher.